

Scenariusz zakończenia roku szkolnego klas szóstych-ALE TO JUŻ BYŁO...

Prowadzący: (Patrycja)

Dzisiaj po raz ostatni spotykamy się z Wami ,Szanowni goście. Kolejny rok szkolny przywitamy już jako uczniowie pierwszej klasy gimnazjum.

W imieniu uczniów klasy szóstej pragnę powitać dyrekcję, rodziców naszych uczniów, nauczycieli i pracowników szkoły na uroczystej akademii z okazji ukończenia klasy szóstej. Zapraszamy do obejrzenia programu artystycznego.

Uczeń: (Kacper)

Kart w kalendarzu było niemało,
codziennie jedną zdejmował czas.
I cóż powiecie? Oł, przeleciało!
7 lat minęło, jak z bicia trzaśł.

Uczeń: (Arek)

Wszystko się kończy i wszystko przemija,
I sen się kończy i cudowne marzenia,
Lecz jest coś w życiu, co nigdy nie mija,
A tym są miłe wspomnienia!

A więc powspominajmy trochę!

Piosenka „Niby nic...”

ref. Niby nic, a tak to się zaczęło,
 niby nic zwyczajne pa,pa,pa.
 Jest w tej szkole naszej jakaś siła,
Jaka? Nie wiem sam!

1. Kiedyś dnia pierwszego września,
w strój odświętny was ubrano,
 Mama z łezką w oku, zerknęła na tatę,
 szepcząc - powiedz coś kochanie!
Ojciec z miejsca zmylił nogę,
 wyrzekł - czas rozpocząć dzieło,
 wzięli cię za rękę, przyszli tu do szkoły,
i tak się wam to zaczęło.

ref. Niby nic, a tak to się zaczęło...

2. Dzwonek szkolny was powitał,
wszyscy - miną uśmiechniętą,
popatrz - rzekła mama,
tato - szepnął basem -
"to jest twoje dzisiaj święto!"
Sam dyrektor mówił do was,
przy muzyki skocznym wtórze:
"Jak sie będziesz uczył
i dobrze pracował,
skończysz na emeryturze!"

ref. Niby nic, a tak to się zaczęło,
niby nic zwyczajne pa,pa,pa.
Jest w tej szkole naszej jakaś siła,
Jaka? Wiesz dziś sam!

Jedna z uczennic przepasana szarfą z nazwą szkoły wchodzi na salę. Jest trochę zmęczona i przygarbiona.sazrfa- SZKOŁA PODSTAWOWA W WOLI ROKIETNICKIEJ

SZKOŁA: (Beata)

-Ryczą , w klasie dokazują,
najgrzeczniejszych kotem szczują,
ryczą , biją się po łapie,
chcą położyć się na mapie,
na przyrodzie lepsza draka,
wypchanego szczypią ptaka,
nogi skaczą, skrzypią ławki,
kogoś biorą za nogawki,
piszczą, wyją, głośno chrapią,
książkę do religii drapią.

-Nie da się ukryć, że daliście mi nieźle popalić. Ale wszystko kiedyś się kończy i właśnie nadszedł czas pożegnania. Tak, dzisiaj się rozstaniemy. Czy się cieszę? Nie, wcale, choć głowa jest pełna rozmaitych przeżyć z waszym udziałem! Oj napracowałam się na ten wasz dzisiejszy wizerunek! A zaczęło się tak niewinnie..

- Mali i nieśmiali przekraczaliście progi tej szkoły. Później, podczas pasowania zostaliście przyjęci do grona uczniów. Kolejne miesiące i lata upływały szybko. Były chwile trudne i ciężkie.

-Posłuchajcie "Ewangelii klasowej" spisanej ku przestrodze i pocieszeniu grzesznych serc uczniowskich:

Uczeń(Patryk)

Onego czasu, wszedł profesor do klasy swojej, a zobaczywszy uczniów swoich, rzekł im:

– Zamknijcie usta wasze, a otwórzcie głowy wasze.

I uczynili, jako im rzekł, a wówczas w całej klasie zapachniało sianem. A profesor, widząc to, zapłakał. I nauczać ich kazał tymi słowy:

– Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, uczcie się, albowiem nie znacie dnia ani godziny. Nadchodzą bowiem dni wielkiego ucisku, kiedy profesorowie pytać was będą i ciskać gromy będą na puste głowy wasze, a wy milczeć będziecie jako te barany na zabicie wiedzione.

I powstał wielki lament pomiędzy uczniami, a pośród szłochu pytać go zaczęli:

– Mistrzu, a kiedy dzień ów nadejdzie?

A on im rzekł:

– Nie znam ja owego dnia, zna go jeno sam dyrektor, który jest w gabinecie, a choćbym i znał, to bym wam nie wyjawiał.

A wtedy przystąpił do nich szatan i rzekł im:

– Nie lękajcie się, albowiem ci, co ściągają, pał nie dostają!

A oni słuchali go i szemrać poczęli, aż profesor zawołał wielkim głosem:

– Zgiń, przepadnij, maro nieczysta! Nie będziesz kuśił uczniów moich, w pyłe kredowym pełzać będziesz na wieki! A wy, małej wiedzy, nie trwóście się, jeno w cuda wierzcie i w niezmierzoną litość profesorów waszych i do ksiąg zasiądźcie, póki czas sądu nie nadszedł. Amen.

SZKOŁA

- A potem przychodziły znowu miesiące batalii o oceny.(Kuba, Dawid , Sebastian)

Jeden z uczniów trzyma umocowane na listewce wiszące na sznurku dobre oceny, a pozostali uczniowie podskakują, chcąc osiągnąć tych najlepszych, nie mogą ich zrywać i odchodzą na bok

SZKOŁA

- Życie ucznia na szczęście nie polega jedynie na nauce w szkolnej ławce. Niektórzy przeżyli dreszczyk konkursowych i turniejowych emocji

Na scenę wchodzi dwóch uczniów , jeden z nich ma szarfę z nazwą własnej szkoły, a drugi z nazwą szkoły, z którą się rywalizuje. Walczą szablami, zwycięski cios zadaje uczeń z wpisaną nazwą własnej szkoły(Arek, Kacper)

SZKOŁA

- Przy takich okazjach nie mogło obyć się bez dyplomów i gratulacji dla najlepszych. Z magnetofonu płynie muzyka : piosenka grupy Queen „We Are the Champions”, jeden z uczniów wręcza kartki z ocenami podchodzącym kolejno innym uczniom(3-4uczniów)Beata-Ola,Patryk,Patrycja

SZKOŁA

- Wspólnie uczestniczyliśmy w różnych akcjach, np. każdego roku sprzątaliśmy świat...

Na scenę wchodzi uczniowie trzymając dużą kartkę z napisem „ŚWIAT”, a trzy uczennice przecierają ją ściereczkami (Swiat-Jakub-Ola,Patrycja)

SZKOŁA

- Braliśmy udział w wycieczkach, odwiedzaliśmy muzea i galerie.

Na scenę wchodzi uczniowie z napisem „ZABYTEK 1” i „ ZABYTEK 2”, a dwóch pozostałych uczniów ich fotografuje (Jakub, Dawid)-foto-Patrycja

SZKOŁA

Klasa szósta zaskoczyła nas ogromem wiadomości i umiejętności, które trzeba było zdobyć. Pisaliśmy dużo próbnych testów. Bywało, że chcieliśmy podkreślić swoją dorosłość. Nie zawsze było to miłe i rozsądne...

Piosenka na melodię : świat według Kiepskich”

W szkolnym świecie szkolne sprawy
Rajskie życie i zabawy
Są codzienne awantury
Nie ma dnia bez jakiejś bury

Są nadzieje i miłości
Są zwycięstwa i radości
Są skandale i hałasy
Na boisku wygibasy

Pa pa pa pa pa pa
To jest właśnie uczniów świat
Pa pa pa pa pa pa
Szkolne życie, uczniów świat!

W szkolnym świecie szkolne sprawy
Rajskie życie i zabawy
Są codzienne awantury
Nie ma dnia bez jakiejś bury

Choć problemy są kosmiczne
Jest tu całkiem sympatycznie
To jest właśnie szkolne życie
Zobaczycie, uwierzycie!

Pa pa pa pa pa pa

To jest właśnie uczniów świat
Pa pa pa pa pa pa
Szkolne życie, uczniów świat!

Uczeń:Jakub

Gdyby do szkoły chodziły anioły
Wyglądałoby to całkiem normalnie
Tyle tylko, że anioł anioła
W czasie lekcji piórnikiem nie walnie.
Gdyby do szkoły chodziły anioły
Nie wiem, jakie stawiano by stopnie.
Tyle tylko, że przerwa, tyle tylko, że przerwa
Wyglądałaby całkiem okropnie!

Uczeń:Patryk

Bo na anielskiej przerwie
Chodzono by parami,
Dzień dobry, przepraszam, och, ach,
Bo na anielskiej przerwie,
tak mówiąc między nami
Nudno byłoby, że aż strach!

Uczeń:Sebastian

Do naszej szkoły nie chodzą anioły
Rzec by można, że jest całkiem odwrotnie
Czasem słyhać tu wrzaski piekielne
Podkreślano to już wielokrotnie.
A jak po klasie coś fruwa, to gąbka
Albo trampki ciśnięte w zapale
Tyle tylko, że przerwa, tyle tylko, że przerwa
W naszej szkole wygląda wspaniale!

Uczeń:Kacper

Bo u nas tu na przerwie
Nie chodzi się parami
I nie ma „przepraszam”, och, ach,
Bo u nas tu na przerwie,
tak mówiąc między nami
Bywa wesoło, że aż strach!

SZKOŁA

- Tak było, a teraz przedstawiam wam kogoś starszego ode mnie
Na scenę wchodzi uczeń z napisem „Gimnazjum”-Patrycja

- Widać trochę sztywniacka, ale nie taka zła. Po prostu ma zasady. Więcej wymaga od

uczniów niż ja – podstawówka. Ale spokojnie- będzie dobrze. Zanim wpadniecie do niej z wizytą , odwiedzi was przyjaciółka wszystkich szkół:

Na scenę wbiega jedna z uczennic w kolorowym stroju, słomkowym kapeluszu, okularach przeciwsłonecznych, a w tle słysząc piosenkę :

Już za parę dni za dni parę....

WAKACJE *Nisko się kłania i uchyla kapelusz-Ola*

- Witam- Zapraszam na wakacyjną wędrowkę ,na górskie szlaki i piaszczyste plaże. Już jutro ruszajcie ze mną po przygodę!

SZKOŁA

- Wakacyjna przyjaciółka zaprosiła mnie do siebie, więc wypada kończyć. Ja, wasza pocziwa buda, muszę się z wami pożegnać. Rozstajemy się moi mili na czas wakacji. Nowy rok szkolny powitacie już jako uczniowie gimnazjum. Przygarnie was moja starsza siostra. Do zobaczenia!!

Prowadzacy:

Teraz czeka nas nowa szkoła, nowi koledzy i koleżanki, nowi nauczyciele. Życie będzie stawiało przed nami nowe problemy, których rozwiązanie będzie coraz trudniejsze. Z każdym dniem będziemy wchodzić w świat ludzi dorosłych.

Uczeń:Arek

O to chodzi jedynie,
By naprzód iść wciąż śmiało.
Bo zawsze się dochodzi
Gdzie indziej niż się chciało.

Prowadzacy:

My jednak mamy nadzieję, że dojdziemy do upragnionego celu. Przecież to nasi nauczyciele uczyli nas wytrwałości, dodawali odwagi, zachęcali do działania. Wdzięczność swą wyrażamy krótkim słowem:

Uczeń:Dawid

Jakże nie pisać wiersza,
Jakże nie płonąć w podzięce
Za światło, co się rozszerza
Za dar najpiękniejszy: za wiedzę.

Prowadzący:

Dziś dziękujemy wam Nauczyciele!

- za naukę czytania i pisanie, **Sebastian**
- i za kodeks zabraniać **Kuba**
- za tabliczkę mnożenia, **Arek**
- i za bujne marzenia, **Dawid**
- za wędrówki w nieznane, **Beata**
- i za bitwy wygrane, **Kacper**
- za sportowe rozgrywki, **Patrycja**
- za ludowe przyspiewki, **Patryk**
- i za piątki i szóstki, **Ola**
- za minusy i plusy, **Sebastian**
- za pochwały, nagany, **Kuba**
- za cenzurki z paskami, **Arek**
- i za wiem, umiem, chcę, **Dawid**
- i za kim być, jakim być, **Beata**
- za naukę jak żyć **Kacper**

(DZIĘKUJEMY)

Uczeń:Kuba

Z melodią płyną serdeczne słowa
i te najszczerze nasze życzenia:
tym, co uczyli w najmłodszych klasach
niechaj się spełnią wszystkie marzenia.

Uczeń : Sebastian

wszystkim naszym nauczycielom
dziękujemy za zrozumienie
I ciepły uśmiech na twarzy
Niech wam się spełni w te letnie dni
Wiele najskrytszych marzeń

Prowadzący:

-Wszystkim pracownikom szkoły, którzy dbali o ład i porządek oraz o nasze bezpieczeństwo:
DZIĘKUJEMY

Prowadzący:

Oto nadszedł dzień, w którym opuszczamy naszą szkołę. Dzisiaj odchodzimy stąd dojrzałsi, gotowi do rozpoczęcia nowego etapu naszego życia. Pragniemy z całego serca podziękować Wam Kochani Nauczyciele za wspólnie spędzone chwile, za trud włożony w naszą edukację oraz wychowanie, za ogromną cierpliwość i okazaną sympatię.

Prowadzący:

Na dzisiejszą uroczystość przybyli nasi Rodzice. Wam ofiarujemy słowa wdzięczności za to, że zawsze byliście przy nas. Zabiegaliście o to, by stworzyć nam jak najlepsze warunki do rozwoju i nauki.

Bardzo Was kochamy i dziękujemy za dobre rady, za czułą opiekę, za to, że pragniecie, by każdy z nas stał się pełnym wartości człowiekiem.

Piosenka „Cudownych rodziców mam...”**Prowadzący:**

Słowa podziękowania kierujemy do naszej wychowawczyni:

Uczeń: Beata

Tak nam trudno będzie się rozstać,
dalej własną, dojrzałą pójść drogą.
Ale życia zatrzymać nie sposób,
dzieci dziećmi pozostać nie mogą.

Uczeń: Patrycja

Tak nam szkoda już żegnać się z Panią,
jak z najlepszą oceną w zeszyście.
Kto nas będzie tak dobrze pilnował,
kto nas będzie prowadził przez życie?

Uczeń: Kacper

Kto nas teraz do pracy zagoni?
Kto przywita, gdy przyjdzie znów wrzesień?
Kto uśmiechnie się do nas weselej?
Kto nas lepiej na duchu podniesie?

Uczeń: Ola

My już zawsze będziemy pamiętać
sprawiedliwe i szóstki, i dwóje.
Wdzięczną pamięć schowamy do serca
i powiemy serdeczne: Dziękuję!

Uczeń: Dawid

Pani Dyrektor w wielkiej podzięcie
Dajemy bukiet i wielkie serce
Niech się nie martwi i nie kłopotuje,
Pora wakacji - już czas odpocząć!

Piosenka”Ale to już było...”

Każdy chodził tu siedem lat i zostawił tu życia połowę.
Tu poznawał nieznany świat i tu wbijał wiedzę do głowy.
Czasem trafił się jakiś bal albo seans niedozwolony,
Czasem podróż najlepszym z aut, częściej szare życie znudzone.
Ref.

Ale to już było i nie wróci więcej
I choć szkołę się skończyło, to tak dziwnie dziś łomocze nasze serce.
Ale to już było, znikło gdzieś za nami,
Choć w papierach lat przybyło,
To naprawdę wciąż jesteśmy tacy sami.

Na świadectwach legiony cyfr, co wstawiali nasi belfrowie.
A przed nami kolejny zryw, więc marzenia chodzą po głowie.
One lecą do innych szkół i mijają nieznane twarze,
Ale przecież za parę lat to się wszystko fraszką okaże.

Uczeń:Patryk

Śpiew, oklaski i wrzawa.
A potem nagle wszystko zapada
W ciszę tak wielką,
Że tylko słyszeć, jak brzęczy za szybą
Samotnej muchy skrzydełko.

I już po wszystkim. I już składamy
pióra, zeszyty i książki.
Więc żegnaj, szkoło!
Milczy już pusty korytarz.
Szkoło!
Już nigdy nas nie powitasz!

Opracowała: Małgorzata Narolska

